

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 100/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti M., spol. s r.o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Daňového úradu Bratislava I pri vykonávaní daňových kontrol oprávnenosti uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za obdobia 10, 11, 12/2000, 1, 2/2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M., spol. s r. o., B. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2005 doručená sťažnosť spoločnosti M., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Daňového úradu Bratislava I pri vykonávaní daňových kontrol oprávnenosti uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za obdobia 10, 11, 12/2000, 1, 2/2001.

Sťažovateľ uviedol, že v zákonom stanovenej lehote doručil príslušnému správcovi dane daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za jednotlivé mesačné zdaňovacie obdobia, ktorými si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH za mesiac október 2000 v sume 1 957 407 Sk, za mesiac november 2000 v sume 2 048 815 Sk, za mesiac december 2000 v sume 1 069 831 Sk, za mesiac január 2001 v sume 904 594 Sk a za mesiac február 2001 v sume 915 Sk. Daňový úrad P. ako správca dane zahájil kontrolu oprávnenosti uplatňovaného nadmerného odpočtu za obdobie 10/2000 22. novembra 2000, za obdobie 11/2000 5. januára 2001 a za obdobie 12/2000 23. januára 2001. Daňový úrad Bratislava I zahájil kontrolu oprávnenosti uplatňovaného nadmerného odpočtu za obdobie 1/2001 9. apríla 2001 a za obdobie 2/2001 20. apríla 2001.

Sťažovateľ poukazuje na to, že daňové úrady ako správcovia dane od počiatku konali vo veci nekvalifikovane, v rozpore s ustanoveniami zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“) a robili prietahy v konaní. Rozhodnutím Daňového úradu P. č. k. 608/320/45401/00/PK zo 4. decembra 2000 bolo konanie vo veci vykonávania daňovej kontroly nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie 10/2000 prerušené, a to údajne z dôvodu preverovania skutočností ohľadne prijatých a uskutočnených zdaniteľných plnení dožiadaniami na miestne príslušných daňových úradoch. Podľa oznámenia Daňového úradu P. z 3. mája 2001 č. k. 608/2100/20081/2001/Nosk sa vyššie uvedené rozhodnutie o prerušení konania vzťahovalo aj na daňové kontroly vykonávané za obdobia 11/2000 a 12/2000. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazuje na to, že daňové doklady potrebné ku kontrole si správca dane vyžiadal až v októbri 2001, o čom bola 12. októbra 2001 spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní.

Podľa sťažovateľa správca dane v čase od začatia daňových kontrol do predloženia daňových dokladov vo veci nekonal napriek tomu, že sťažovateľ vystupoval voči tomuto orgánu aktívne, na vzniknutých priet'ahoch v konaní sa nepodieľal.

Dňa 28. novembra 2001 podal sťažovateľ z dôvodu priet'ahov v konaní návrh na zmenu miestnej príslušnosti z Daňového úradu P., ktorý mal delegovanú právomoc na výkon kontrol nadmerného odpočtu DPH, na Daňový úrad Bratislava I. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, pracovisko Bratislava rozhodnutím č. k. II/2100-382/2002-1364 zo 17. januára 2002 vyhovel návrhu sťažovateľa a dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia delegovalo miestnu príslušnosť na správu nepriamych daní z Daňového úradu P. na Daňový úrad Bratislava I (ďalej len „daňový úrad“).

Ako ďalej uviedol sťažovateľ, 21. decembra 2001 podal daňovému úradu námietku na postup a nečinnosť pri výkone daňovej kontroly nadmerného odpočtu DPH, taktiež listom z 28. februára 2002 požiadal Okresnú prokuratúru Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správcu dane zo 14. februára 2002 č. k. 600/2202/39114/2002 o nevyhovení námietkam sťažovateľa. Okresná prokuratúra listom z 29. marca 2002 č. k. Pd 2010/02–21 podnet sťažovateľa odložila. Sťažovateľ listom zo 4. júna 2002 požiadal Krajskú prokuratúru v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) o preskúmanie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry. Krajská prokuratúra listom z 30. júla 2002 č. k. Kd 2092/02- 15 odložila aj opakovaný podnet.

Dňa 17. apríla 2002 podal sťažovateľ Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) proti daňovému úradu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľ sa týmto návrhom, v jeho konečnom znení upravenom pred súdom 13. marca 2003, domáhal, aby súd v súlade s ustanovením § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil daňovému úradu povinnosť ukončiť u neho vykonávané daňové kontroly.

Tento žalobný návrh krajský súd rozhodnutím sp. zn. 19 S 104/02 z 30. apríla 2003 zamietol s odôvodnením, že daňový úrad rozhodnutiami č. k. 600/324/20815/2003, č. k.

600/324/20819/2003, č. k. 600/324/20821/2003, č. k. 600/324/20822/2003 a č. k. 600/324/20823/2003 zo 14. marca 2003 konanie o výkon daňovej kontroly prerušil. Tieto konania mali byť prerušené z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke s tým, že správca dane čaká na rozhodnutie príslušného orgánu v súvislosti s vyšetrovaním závažnej trestnej činnosti, z ktorej je obvinený okrem iných aj štatutárny zástupca sťažovateľa.

Podľa sťažovateľa nečinnosť v postupe daňového úradu neodstránili ani Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v Banskej Bystrici, ani Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, na ktorých sa obrátil s príslušnými podaniami.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nekonaním daňového úradu vo veci daňových kontrol oprávnenosti uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za obdobia 10/2000, 11/2000, 12/2000, 1/2001 a 2/2001 a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02).

Podľa obsahu sťažnosti je jej predmetom tvrdenie sťažovateľa o tom, že nečinnosťou daňového úradu v konaní o daňovej kontrole oprávnenosti uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za obdobia 10/2000, 11/2000, 12/2000, 1/2001 a 2/2002 boli porušené jeho základné práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Týmto zákonným postupom sa zabezpečuje ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu. Toto právo zahŕňa aj právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá sa domáha, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť v lehote, ktorú zároveň určí. Orgán verejnej správy nekoná spôsobom určeným príslušným právnym predpisom najmä tým, že je v konaní nečinný a uvedenou nečinnosťou je fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach.

Sťažovateľ skutkovo namieta nečinnosť (pomalé konanie) orgánu štátnej správy, a preto podľa § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku je na konanie vo veci príslušný správny súd.

V okolnostiach prípadu sa sťažovateľ už domáhal na príslušnom súde ochrany svojich namietaných práv. Všeobecný (krajský) súd však nepovažoval jeho žalobu na nečinnosť daňového úradu za dôvodnú, pretože ani v dobe rozhodnutia súdu (uznesením sp. zn. 19 S 104/02 z 30. apríla 2003) správca dane nemohol dokončiť príslušné daňové kontroly, a to najmä pre neukončené vyšetrowanie závažnej trestnej činnosti orgánmi činnými v trestnom konaní, z ktorej okrem iných je obvinený aj sťažovateľ (jeho štatutárny orgán). Z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke podľa § 26 zákona o správe daní a poplatkov boli daňové kontroly správcom dane prerušené.

Ústavný súd konštatuje, že aj keď podľa ustanovenia § 250t ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku proti takémuto rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok, v súlade s ustanovením § 250u citovaného zákona účastník má možnosť podania aj opakovaného návrhu, ak je správny orgán nečinný.

Keďže sťažovateľ namieta, že postupom daňového úradu došlo k porušeniu jeho označených základných práv a keďže proti nečinnosti orgánov verejnej správy poskytujú ochranu všeobecné súdy v rámci správneho súdnictva (III. ÚS 72/02, II. ÚS 136/02, I. ÚS 9/02) a sťažovateľ má stále možnosť, v prípade označenia nových skutočností v jeho veci, domáhať sa ochrany svojich základných práv na všeobecnom súde, ústavný súd bol nútený sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok

svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Nedostatok právomoci ústavného súdu zaoberať sa sťažnosťou sťažovateľa nemožno odstrániť.

Vzhľadom k tomu, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o ďalších nárokoch je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 3 ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti osobitne nezaoberal.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006